

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V dnešnej epizóde vám predstavíme 2 indických mystikov, ktorí žili život bez jedla, spoliehajú sa úplne na Božiu výživu. Prvý z týchto indických mystikov je Giri Bala, jogínka, ktorá sa stala slávnou na celom svete vďaka Yoganandovmu „Životopisu jogína“. V tejto knihe Yogananda opísal príbeh vyrozprávaný vychovateľom jeho brata, Sthiti Lal Nundy: „Poznám Giri Bala dobre,“ povedal mi Sthiti Babu. „Využíva istú jogovú techniku, ktorá jej umožňuje žiť bez jedla. Bol som jej najbližší sused v Nawabganj pri Ichapure. Dal som si na tom záležať, sledoval som ju pozorne a nikdy som nezistil žiaden dôkaz, že prijímala jedlo alebo pitie. Môj záujem sa nakoniec vzrástol natoľko, že som sa obrátil na Maharadžu z Burdwanu a požiadal som ho, aby to preskúmal. Bol ohromený tým príbehom a tak ju pozval do paláca. Ona súhlasila so skúškou a žila po dva mesiace

zamknutá v malej časti jeho príbytku. Neskôr sa vrátila na návštevu paláca na 20 dní a potom kvôli tretej skúške na 15 dní. Samotný Maharadža mi povedal, že tieto 3 prísne vyšetovania ho presvedčili bez akýchkoľvek pochybností, že ona nič nejde.“ Čudujúc sa na tomto príbehu po viac ako 25 rokoch, Yogananda sa nakoniec rozhodol, že ju navštívi osobne. Cítil, že to bolo dôležité, aby jej život „bol priblížený svetu, ktorý už dávno zabudol na vnútornú božiu stravu.“ Keď sa s ňou stretol v roku 1936 v dome jej rodiny v Biure v Indii, nejedla žiadne jedlo ani nič nepila už 56 rokov. Hoci žila život bez jedla viac než pol storočia, bola obrazom dokonalého zdravia, múdrosti a láskavosti: jej oči sa trblietali ako tlejúce uhlíky v tieni jej čela. boli sme očarení najdobrotivejšou a najmilšou tvárou, tvárou uvedomenia a porozumenia, oslobodenou od poškrvny pozemskej pripútanosti... Hoci niesla stopy veku, nebola vyčerpaná. jej olivová pleť zostala čistá a zdravá. Yogananda

ďalej opisoval detskú nevinnosť v jej správaní a zmysel pre vzácny mier a duchovnosť, ktorý „ju obaľoval ako jemne žiarivý závoj“. Podľa Yoganandu, ako všeobecné pravidlo veľkí svätci a jogíni sa vyhýbajú pohľadu verejnosti a viac sa zameriavajú na vnútorný svet. Avšak keď nastane vhodná doba, odhalia svoj spôsob života pre dobro ostatných. Taký je aj prípad Giri Bala, ktorú Yogananda označil ako sväticu. Počas rozhovorov odhalil, že Giri Bala mala pokornú dušu, ktorá považoval samu seba za nevýznamnú osobu, služobníčku všetkých. Napriek tomu, že sama žila bez jedla, rada varila pre druhých. Keď mala 12 rokov, Giri Bala sa rozhodla úplne prestať jesť a prijímať tekutiny. Podľa Yoganandu jej výživa podzádzala „z jemnejších energií vzduchu a slnečného svetla a z kozmickej energie, ktorá dobíja vaše telo prostredníctvom predĺženej miechy.“ Očividne Giri Bala žila z duchovného požehnanie Boha. Prečo a ako si zvolila žiť život bez jedla a pitia? Po láskavých otázkach Yoganandu a na jeho prosbu,

že by jej život mal byť
daný na známosť ľuďom
na východe i západe,
Giri Bala začala
rozprávať svoj príbeh:
„Narodila som sa
v lesných oblastiach.
Moje detstvo bolo bezpečné
a nebolo ničím pozoruhodné,
bolo ovládané
neprekonateľnou chuťou do
jedla. V mladých rokoch
som bola zasnúbená.
Moja matka ma často
varovala: ‘Dieťa, snaž sa
ovládať svoju lakomosť’.
Keď nadíde tvoj čas
žiť medzi cudzími ľuďmi
v rodine tvojho manžela,
čo si o tebe pomyslia,
ak stráviš celé svoje dni
jedením?’
Pohroma, ktorú predvídala,
sa stala skutočnosťou.
Mala som len 12 rokov,
keď som sa pripojila
k manželovým ľuďom
v Nawabganj.
Moja svokra ma zahanbovala
ráno, na obed aj večer
kvôli mojím žravým zvykom.
Jej hrešenie však bolo
preoblečeným požehnaním,
a vzbudilo moje spiace
duchovné tendencie.
Jedného rána bol jej
výsmech až krutý.
Povedala som:
‘Čoskoro ti dokážem,
že sa nikdy viac nedotknem
jedla, dokiaľ budem žiť.’
Moja svokra
sa posmešne zasmiala.
‘Tak!’ povedala, ‘ako ty
dokážeš žiť bez jedla,
keď nedokážeš žiť
bez prejedania sa?’
Táto poznámka bola
nepopierateľná!
Avšak železné rozhodnutie

upevnilo môjho ducha.
Na skrytom mieste
som hľadala svojho
Nebeského Otca.
‘Pane,’ modlila som sa bez
prestávky, ‘prosím, zošli mi
guru, ktorý ma naučí
žiť z Tvojho svetla
a nie z jedla.’
Premohla ma
nebeská extáza.
Vedená blahoslaveným
čarom, vydala som sa
do Nawabganj GHAT
na Gange.“
Bolo to na rieke Gangky,
keď sa náhle pre ňou
zhmotnil jej Majster.
Pred jej udivenými očami
jej povedal,
že je zoslaný Bohom,
aby naplnil jej nezvyčajnú
a naliehavú modlitbu.
„Od dnes budeš žiť
z hviezdneho svetla, tvoje
telesné atómy budú nasýtené
z nekonečného prúdu.“
Potom ju zasvätil
to techniky kria jógy,
ktorá zahŕňala jednu mantru
a dychové cvičenie.
Bolo to prostredníctvom
koncentrácie
a meditácie, že bola schopná
získať vládu
nad svojimi fyzickými
potrebami jedla. „Nie je
v tom žiaden liek ani mágia,
nič okrem kria jógy.“

Spoliehajúc sa úplne
na Boha, čo sa týka výživy,
Giri Bala
nebola nikdy nezdravá
a nezažila žiadnu chorobu.
Necítila veľmi
potrebu spánku
a rozhodla sa tráviť noc
v meditácii.
Počas dňa vykonávala

svoje denné aktivity.
Jej telo neprodukovalo
žiadne výlučky.
keď sa náhodne poranila,
cítila iba slabú bolesť.
Pomocou
meditačnej techniky
dokázala ovládať
aj svoje srdce a dych.
Hoci prebývala
vo fyzickom svete,
Giri Bala získala prístup
aj do duchovného sveta,
a vo svojich víziách bola
schopná vidieť svojho guru
a ostatných Majstrov.
Prečo jej Boh splnil
jej prosbu
žiť iba z Jeho Svetla
namiesto jedla?
Giri Bala prezradila,
že Boh chcel „dokázať“,
že človek je Duch...
Aby ukázal, že
duchovným pokrokom
sa môže postupne naučiť
žiť z Večného Svetla
a nie z jedla.“
Vskutku, všetky bytosti
potrebujú pre život energiu.
Svoju energiu získavame
z takých zdrojov, ako je
jedlo, voda, vzduch,
slnečné svetlo a dych.
Avšak len
úprimný a pokročilý
duchovný praktikujúci,
ktorý skutočne túži byť
uvoľnený z pasce
a potrieb fyzického tela
a úplne sa spolieha
na Božiu lásku, je schopný
žiť sa priamo
kozmickej energiou.
Giri Bala
a Theresa Neumann,
nemecká katolícka
breathariánka, sú príkladom
takýchto jednotlivcov
sústredených na Boha.

Pozoruhodne,
podľa niektorých,
Giri Bala narodená v roku
1868 možno ešte stále žije.
Ak je to pravda,
mala by 141 rokov.
Iný indický mystik,
Devraha Baba,
pritiahol pozornosť
tisícov ľudí po celom svete,
vďaka svojej dôvere
v Božie Svetlo ako výžive.
Známy tiež ako
„Večne mladý jogín“,
o Devraha Babovi
sa povrávalo,
že žil 700 rokov až
do svojej smrti v roku 1989.
Či už je tento chýr pravdivý
alebo nie, je však isté,
že žil viac než 150 rokov.
Tento fakt dokázal
prvý prezident Indie, Dr.
Rajendra Prashad. V knihe
Vincenta J. Daczynskeho
„Paranormálne javy:
Úžasné ľudské schopnosti“,
Dr. Rajendra Prashad
a ďalší overovali
vek Devraha Baba:
... on
[Dr. Rajendra Prashad]
osobne dosvedčuje,
že Devraha Baba
má najmenej 150 rokov.
Povedal, že keď mal
73 rokov,
otec ho vzal
navštíviť Baba,
ktorý bol veľmi starým
mužom a jeho otec
poznal Baba
už mnoho rokov predtým.
An Allahabad,
obhajca Najvyššieho súdu
vyhlásil, že 7 generácií
jeho rodiny
sedávalo pri nohách
Devraha Baba.
Bol slávny vďaka svojmu

životu bez jedla.
Pil len vodu z Gangy.
Keď sa natrvalo usadil
na drevenej plošine
vysokéj 12 stôp
pri rieke Yamuni
vo Vrindavane v roku 1986,
pil z rieky Yamuni.
Devraha Baba patril
k duchovnej línii Avatára
Ramanandacharya.
Populárny po celej Indii,
stal sa obľúbeným medzi
staršími indickými politikmi.
Hovorilo sa,
že Indira a Rajiv Ghandi
ho navštívili.
Ľudia zo všetkých oblastí
života, vrátane ministrov,
svätcov, jogínov, kňazov,
bohatých aj chudobných,
všetci ku nemu prichádzali
po duchovné požehnanie.
Všetci tí, ktorí stretli
Devraha Baba,
hovorili, že jeho bytosť
vždy vyžarovala lásku.
Niektorí vyhlasovali,
že to bol Premaswarupa,
vtelenie lásky.
Jeho povest'
večne mladého jogína,
ktorý nejedol jedlo, dosiahla
až do ďalekého Ruska
a okolo rokov 1987-1989
ruská televízna stanica
nahrala vzácny dokument
o Devraha Babovi,
ako dáva daršan
alebo duchovné požehnanie.
Ako bol schopný prežiť
viac než 150 rokov bez jedla?
Podobne ako Giri Bala,
Devraha Baba závisel
na Božom Večnom Svetle
ako výžive.
Podľa Acharya
Chandra Has Sharma,
Mahavtar Babaji (Prabhuj),
veľký Babaji,

ktorý nikdy nezomiera
v Yoganandovom
„Životopise jogína“,
udelil Devraha Babovi
khecheri moc,
keď bol dieťaťom:
V Muradabade bol chrám,
v ktorom nejaké dieťa
praktikovalo jógu.
Prabhuj prebudil
jeho Kundalini shakti
a požehnal ho
ovládnutím
khecheri stupňa jógy
(veľmi vysoký stupeň jógy,
kedy sa jazyk zvinie
a jogín sa teší
božiemu nektáru.
Jogín je schopný ovládať
svoj hlad a svoju smrť).
Devraha Baba
sa stal veľmi slávnym neskôr
a zvykol spomínať na
Prabhujho, vysvetľujúc
Prabhujho vlastnosti
a požehnanie vždy,
keď ho navštívil niekto
z nášho ášramu.
Prostredníctvom vnútorného
rozjímania o Bohu
bol Devraha Baba schopný
prežiť iba z prány,
životnej sily.
Neuveriteľné je,
že táto životná sila
dodala jeho životu
desaťročia, možno storočia
života, ktorý ďaleko
presiahol život
obyčajného človeka.
Vďaka svätému životu
Giri Bala
a Devraha Baba,
sme znovu svedkami
úžasnej život dávajúcej
Božej sily.
Ako povedala Giri Bala,
nie je v tom
žiaden liek ani mágia.
Musíme sa len vnútorne

Titul: TV_990_Indický mystici bez jedla_Giri Bala_Devraha Baba_Prahlad Jani

naladit' na

Královstvo Božie vo vnútri

a „duchovným rozvojom...“

sa naučit' žiť

z Večného Svetla

a nie z jedla.“